

Naar Waadfiskere befinde sig i Nærheden af faststaaende Fiskeredstaber, skulle de træffe de nødvendige Foranstaltninger for at undgaa at forulempe disse. Tilføie de dem Skade, paahviler Ansvar, forsaavidt de faste Redstaber have været tydelig afmærkede, Waadfiskerne, medmindre disse godtgjøre, at Skaden er foranlediget ved Rødstilstand eller af anden Grund er dem utilregnelig.

§ 3.

Ret til Fiskeri med Nalegaarde eller Nalestader tilkommer udelukkende Eierne af Kysten, Enhver udfor sin Grund, medmindre Andre ifølge særlig Afkomst maatte have erhvervet Ret i saa Henseende. Ethvert Slags Fiskeri udfor Kysten af Andre, ogsaa Fiskeri med fritstaaende Naleruser, er tilladt, naar det ikke udøves i saadan Nærhed af de i Forbindelse med Nalegaarde eller Nalestader udsatte Naleruser, at det skader Fiskeriet med disse.

Nalegaardsretten maa ikke adskilles fra den tilstødende Grund.

§ 4.

Fremkommer der i umiddelbar Forbindelse med Kyst- eller Fjordbred Opvæxt af Siv og Nør, maa intet for saadan Opvæxt skadeligt Fiskeri, saasom med Nalekam eller Nalejav, finde Sted i samme.

§ 5.

Forsaavidt en Kommunalbestyrelse finder, at Anlæggelsen af een eller flere offentlige Stier eller Veie, der føre til almindelige Vandingspladser for Fiskere, er i den Grad fornøden, at det almene Vel maa siges at fordrø flige Anlæg, komme henholdsvis Reglerne i Lov angaaende Gangstier i offentlige Viemed af 4de Juli 1850 og i Lov angaaende Forpligtelse til Nords Afgivelse til offentlige Veie af 20de August 1853 til Anvendelse herpaa.

§ 6.

Hvor det ikke er muligt for Fiskerne (iffr. § 1) ved Overenskomst at erholde en for deres Fiskeriers Drift passende Ophalingsplads og Tørreplads for deres Garn, kunne de forlange Spørgsmaalet, om og hvor en saadan Plads kan anvises, enten paa den udhyrte og for Græs væxt blottede Strandbred eller, hvor en saadan ikke findes, udenfor samme, afgjort paa deres Bekostning ved Kjenndelse af Strandhynsmænd eller Landvæsenkommission efter Reglerne i Lov 23de Januar 1862. Ved Sagens Afgjørelse vil det være at tage under Overveielse, om der efter de forhaandenværende Omstændigheder er tilstrækkelig Anledning til mod vedkommende Eiers eller Brugers Billie at opfylde Fiskernes Begjæring, og vil det være at iagttage, at Afavnet af den Plads, der anvises Fiskerne, ikke forvolber dens Eier eller Bruger større Afbræk eller Ulempe end uundgaelig fornødent.

Erstatningen fastsættes i Mangel af mindelig Overenskomst for 5 Mar ad Gangen ved 2 af Ketten udmeldte Mænd. Erstatningens Beløb for hele Tidsrummet erlægges forud og under Et, forinden Pladsen maa tages i Brug. Kun de Fiskere, som have deltaget i Erstatningens Udredelse, ere berettigede til at benytte Pladsen.

Naar 5 Mar ere forløbne, efter at de forannævnte Sager sidst ere blevne afgjorte ved Syn eller Landvæsenkommissionsmøde, skal det staa saavel Eieren som Fiskerne eller andre deri Interesserede frit for paa egen Bekostning at fordrø Spørgsmaalene gjorte til Gjenstand for ny Kjenndelse.